

Голові Вищої ради правосуддя
Бенедисюку І.М.
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12-а

Генеральному прокурору України
Луценкові Ю.В.
01011, м. Київ, вул. Різницька 13/15

Голові Ради суддів України
Ткачуку О.С.
01016, м. Київ, вул. Липська, 18/5
(до відома)

Суддів Жовтневого районного суду
м. Дніпропетровська
Ткаченко Н.В.

ПОВІДОМЛЕННЯ

**про втручання в діяльність судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська
Ткаченко Н.В. щодо здійснення правосуддя
при розгляді цивільної справи
№ (провадження №)**

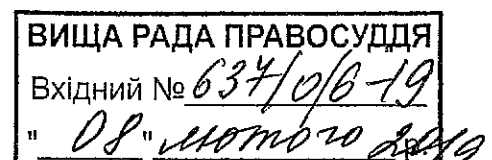
Відповідно до п. п. 1 та 2 Основних принципів незалежності судових органів, схвалених резолюціями NN 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї ООН від 29.11.1985р. та 13.12.1985р., незалежність судових органів гарантується державою та закріплюється в конституції або законах країни. Судові органи вирішують передані їм справи безсторонньо, на основі фактів та відповідно до закону, без будь-яких обмежень, неправомірного впливу, спонукань, тиску, погроз або прямого чи непрямого втручання з будь-якого боку і хоч би з яких причин.

Вказані положення знайшли своє відображення і в національному законодавстві, зокрема, статтею 2 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено завдання суду при здійсненні правосуддя на засадах верховенства права, забезпечити кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Право на справедливий суд полягає в забезпеченні гарантії захисту прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом, утвореним законом, що передбачено ст. 7 Закону.

Вказане завдання, в тому числі і забезпечення права на справедливий суд, може бути виконане шляхом забезпечення незалежності судів та суддів, що передбачено ст.ст. 6, 48 Закону, згідно яких здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу, а судді, крім того, від тиску або втручання.

Втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.

Під втручанням, згідно коментаря до ст. 6 Кодексу суддівської етики, затвердженого рішенням Ради суддів України № 1 від 04.02.2016р. слід розуміти, крім іншого, надання судді вказівок, критику у засобах масової інформації до ухвалення рішення по суті справи, проведення пікетів.

Направляючи на вашу адресу це звернення вважаю за необхідне повідомити наступне.

Заочним рішенням Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 01.10.2010р. по справі № (під головуванням судді) було задоволено позовні вимоги ПАТ «Альфа-Банк» та стягнуто солідарно з та МППФ «Геракл» заборгованість за кредитним договором в розмірі 4 469 947 грн. 80коп., а в задоволенні зустрічного позову до ПАТ «Альфа-Банк» про визнання недійсними договорів відмовлено.

Ухвалою Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 05.07.2011р. по справі № (під головуванням судді) задоволено подання Жовтневого ВДВС ДМУЮ про обмеження у праві виїзду за межі України стосовно та тимчасово обмежено його право виїзду за межі України до виконання ним рішення Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська по цивільній справі № від 01.10.2010р.

Ухвалою Жовтневого районного суду від 10.10.2018р. по справі № (провадження №) (під головуванням судді Антонока О.А.) було відмовлено у скасуванні ухвали від 05.07.2011р. про обмеження у праві виїзду за межі України стосовно нього.

13.12.2018р. до Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська надійшла заява представника – про скасування ухвали суду по цивільній справі № за поданням Жовтневого ВДВС ДМУЮ (заінтересовані особи – ПАТ «Альфа-Банк», МППФ «Геракл») про обмеження у праві виїзду за межі України стосовно

Згідно протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 13.12.2018р. головуєчим по справі № (провадження №) визначено суддю Ткаченко Н.В.

Розгляд справи був призначений на 27.12.2018р. і відкладений на 01.02.2019р.

За час перебування в провадженні судді Ткаченко Н.В. вищевказаної цивільної справи, 23.01.2019р. на ім'я судді надійшла заява громадянина

(який не є стороною або представником будь-якої зі сторін у справі) про недопущення порушення законодавства, в якій заявник повідомляє про те, що тривалий час звертається до різних судів м. Дніпра з питанням про скасування тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України, отримує негативне для себе рішення про відмову в задоволенні заяв (скарг) і просить прийняти дану інформацію до відома, не допустивши втечу боржника () за кордон з метою уникнення відповідальності.

Того ж дня, 23.01.2019р. громадянином на ім'я голови суду була подана скарга на дії судді Ткаченко Н.В. (про яку мені стало відомо 01.02.2019р. в день розгляду справи, призначеної на 01.02.2019р.), в якій посилається на те, що йому стало відомо про отримання суддею неправомірної вигоди від за винесення позитивного рішення про скасування тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України.

Крім того, скаржник зазначав, що суддя Ткаченко Н.В. приховує процесуальні документи по справі і вони відсутні в Єдиному державному реєстрі судових рішень. Між тим, станом на 23.01.2019р. ніяких процесуальних документів суддею винесено не було, оскільки справа була призначена до розгляду на 01.02.2019р.

01.02.2019р. на ім'я голови суду надійшла заява в якій він посилається на те, що 24.01.2019р. йому зателефонувала невідома особа і повідомила про те, що в задоволенні його заяви від 13.12.2018р. про скасування ухвали про тимчасове обтяження у праві виїзду за межі України буде відмовлено, оскільки громадянином подана скарга на суддю Ткаченко Н.В. з проханням притягнення її до відповідальності. Вважаючи, що скарга подана з метою тиску на суддю, просив провести перевірки фактів, викладених в його заяві, та припинити дії, направлені на втручання сторонніх осіб у діяльність судді Ткаченко Н.В.

Ухвалою від 01.02.2019р. мною заявлено про самовідвід при розгляді цієї справи.

При прийнятті такого рішення мною було враховано те, що обставини, про які повідомив голові суду у своїй скарзі від 23.01.2019р. громадянин свідчили про тиск на мене, як суддю, під час розгляду справи.

Отже, з метою уникнення необґрунтованих посилянь на мою необ'єктивність та упередженість під час розгляду даної цивільної справи, вважаючи, що наявні об'єктивні причини, які унеможливають розгляд мною, як головуючим суддею, цивільної справи за заявою (заінтересовані особи – Соборний відділ державної виконавчої служби міста Дніпра Головного територіального управління юстиції у Дніпропетровській області, ПАТ «Альфа-Банк», МППФ «Геракл») про скасування ухвали про обмеження у праві виїзду особи за межі України, мною було заявлено про самовідвід.

При цьому були враховані положеннями ст. 3 Європейського статуту судді, яким визначено, що суддя не тільки повинен бути неупередженим, але й має сприйматися будь-ким як неупереджений.

Ухвала від 01.02.2019р. про самовідвід мною винесена відповідно до положень Кодексу суддівської етики та п. 2.5 Бангалорських принципів поведінки суддів, де зазначено, що суддя повинен взяти самовідвід від участі в будь-якому процесі, коли сторонньому спостерігачеві може видатись, що суддя не здатен винести неупередженого рішення.

Вважаю, що 23.01.2019р. громадянином подачею скарги на ім'я голови суду на дії судді Ткаченко Н.В., в якій скаржник посилається на те, що йому стало відомо про отримання суддею неправомірної вигоди від за винесення позитивного рішення про скасування тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України, здійснено тиск на мене при розгляді справи з метою усунення мене від розгляду цієї справи.

Поширення інформації письмово про начебто отримання мною неправомірної вигоди від за позитивний розгляд поданої ним 13.12.2018р. заяви до суду було зроблено громадянином до розгляду мною справи з метою дискредитації суду і мене особисто та як зазначено вище з метою усунення мене від розгляду справи, оскільки не заявити самовідвід після ознайомлення 01.02.2019р. з текстом скарги громадянина

було б порушенням як положень п. 5 ч.1 ст.36 ЦПК України, так і Кодексу суддівської етики, ст. 3 Європейського статуту судді та п. 2.5 Бангалорських принципів поведінки суддів.

У зв'язку з викладеним, в порядку ст. 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю Вищу раду правосуддя та Генерального прокурора про втручання громадянина який проживає за адресою: здійснення правосуддя при розгляді цивільної справи

№ (провадження №) в межах розгляду заяви про скасування ухвали суду від 05.07.2011р. по цивільній справі № за поданням Жовтневого ВДВС ДМУЮ (заінтересовані особи – ПАТ «Альфа-Банк», МПШФ «Геракл») про обмеження у праві виїзду за межі України стосовно

Додатки:

1. Копія рішення Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 01.10.2010р. по справі № отримане з ЄДРСР;
2. Копія ухвали Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 05.07.2011р. по справі № отримана з ЄДРСР;
3. Копія ухвали Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 10.10.2018р. по справі № (провадження № , отримана з ЄДРСР;
4. Копія заяви від 13.12.2018р. до суду про скасування ухвали по справі № про обмеження у праві виїзду за межі України;
5. Копія заяви на ім'я судді Ткаченко Н.В. від 23.01.2019р.;
6. Копія скарги на ім'я голови суду від 23.01.2019р.;
7. Копія відповіді голови суду на скаргу від 24.01.2019р.;
8. Копія заяви про втручання в діяльність судді від від 01.02.2019р.;
9. Копія відповіді голови суду на заяву від 01.02.2019р.
10. Копія ухвали судді Ткаченко Н.В. від 01.02.2019р. про самовідвід.

04 лютого 2019р.

**Суддя Жовтневого районного суду
м. Дніпропетровська**

Ткаченко Н.В.